

DİZLERİ ÜZERİNE ÇÖKECEKLER

Aydınlık Dergisi, 12 Aralık 2004

Yıldırım Koç

Birbuçuk yıl kadar önceydi. Bir sendikacıyla Hükümet'in uygulamalarını konuşuyorduk. Ben, izlenen politikanın ülkemiz ve işçiler açısından çok sakıncalı olduğunu, sendikaların bu konuda açık tavır alarak, mücadele bayrağını açması ve işçi sınıfının ulusalcı güçlere önderlik etmesi gerektiğini savunuyordum. Sendikacı, Hükümet'in politikalarının olumsuzluğu konusundaki görüşlerime katıldığını belirttikten sonra, bana, "Hükümet henüz dimdik ayakta; ilk yumruğu ben atmam; ama eğer birileri yumruk atar da dizlerinin üzerine çökertirse, ben de girişirim," dedi.

Önümüzdeki haftalarda yaşanacaklar, Hükümet'e ilk büyük darbe olacak. Dizleri üzerine çöktürülmüş olacak Hükümete kimin ne yapacağını görmek için gerçekten sabırsızlanıyorum.

Televole iktisatçıları, Hükümet'e yaranarak çıkar sağlamaya çalışanlar veya saflar dışında ekonomiyle ilgili herkes, çok ciddi bir ekonomik krizin eşiğinde ve hatta siyasal hesaplarla ertelenmiş bir büyük krizin içinde bulunduğu kanısında. Erinç Yeldan ile Mark Weisbrot'un 4 Aralık 2004 günlü International Herald Tribune'da yer alan "Türkiye, bir sonraki Arjantin mi?" yazısı okunduğunda, ortaya ürkütücü bir tablo çıkıyor.

AKP, iki yılı aşkın bir süredir iktidarda. ABD, Büyük Ortadoğu Projesi'nde askeri üs ve "ılımlı İslam" merkezi olarak Türkiye'yi kullanabileceği umuduyla AKP'yi destekliyor ve gerekli ekonomik desteği veriyordu. Avrupa Birliği ise, devletimizin dış politikasındaki kırmızı çizgileri görmezden gelen AKP iktidarından Kıbrıs ve benzeri hayati konularda da tavizler elde edebileceği umuduyla, ekonomik destek sağlıyordu. IMF ve Dünya Bankası politikaları, bu iki emperyalist gücün çıkarlarına uygun biçimde düzenleniyordu.

Son haftalarda iyice netleşen bir tablo var. Türkiye Cumhuriyeti, ABD'nin Büyük Ortadoğu Projesi'nin piyonu ve taşeronu olmayacağını kanıtıyor. Türkiye Cumhuriyeti, Kıbrıs'ta ve önemli diğer bazı başka alanlarda, AB emperyalizminin parçalayıcı taleplerine teslim olmayacağını kanıtıyor.

O zaman AKP Hükümeti için deniz bitiyor. ABD ile ilişkiler de, AB ile ilişkiler de, AKP'nin temel çizgisiyle çelişen bir biçimde hızla geriliyor. Bunun ekonomik alandaki yansımaları, sermayenin denetimindeki kitle iletişim araçlarının şişirdiği ekonomik beklentilerin bir anda patlamasına yol açacak. İşsizlik ve güçlü gözükken iktidar karşısında çaresizlik nedeniyle sessiz kalan kitleler, seslerini yükseltmeye başlayacaklar; başladılar da.

Bu ise tarihimizde bir dönüm noktası olacak. Türkiye'de ilk kez AKP gibi bir parti iktidarın tüm sorumluluğunu üstlenmişken Cumhuriyet tarihinin en büyük yoksullaşması yaşanacak. Tasarruf Mevduatı Sigorta Fonu (TMSF) Başkanı Ahmet Ertürk, 8 Aralık 2004 günlü gazetelerde yer alan demecinde, 2001 krizinde "metafizik güçlerin de rolü olduğuna inandığını" belirttikten sonra şöyle diyordu: "Bu piyasa mıdır, ilahi güç müdür, bilmem, bilemem, ama Türk toplumu cezayı hak etmişti."

Dış politikada Türkiye'nin ulusal çıkarlarıyla taban tabana zıt tavizleri vermek istese de veremeyen AKP Hükümeti'nin karşı karşıya kalacağı daha büyük kriz de acaba "ilahi ceza" mı olacak? Merak ettiğim diğer konu ise, birbuçuk yıl önce sessizliği tercih eden sendikacının, yaşanacak ekonomik krizle dizleri üstüne çökeceklerle ne zaman ve nasıl girişeceği ve ardından nasıl açıklamalar yapacağız.